

РЕШЕНИЕ

№ 16320

гр. София, 09.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 25.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **5978** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и във връзка с чл. 45 г от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба от 13.06.2024г. на А. А. А., гражданин на Кралство С. А., понастоящем настанен в Център от затворен тип към РПЦ-гр. С. на ДАБ при МС, отдел „ПМЗ-В.“, ПЗТ-Б., [дата на раждане] чрез адвокат Д. Р.-САК, срещу Решение № РПЗТ-35/30.05.2024г. на Председателя на ДАБ при МС, с което е продължено настаняването му в помещение от затворен тип РПЦ-С. на основание чл.45г ал.3 вр. чл.45в ал.1 вр. чл.45б ал.1 т.3 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

С жалбата се иска отмяната на оспореното решение, като са изложени подробни съображения, в това число, за нарушение на изискването на ЗУБ и Директива 2013/33/ЕС за настаняване във възможно най-кратък срок. Посочва, че с решение №515/18.01.2024г по адм. дело №11858/2023г. на АССГ съдът е постановил незабавно освобождаване на жалбоподателя, но вместо А. да бъде освободен, е издадено ново решение №РПЗТ-8/22.01.2024г., с което жалбоподателят е отново е настанен в помещение от затворен тип на ДАБ. Посочва, че Решение №436/25.05.2024г. на АССГ е отменено от ВАС и жалбоподателят не може да търпи негативи от забавяне на производството, вкл. съдебното, по предоставяне на международна закрила. Счита, че оспорваното решение е немотивирано, и необосновано, доколкото сочи препратки

само към писмото на ДАНС. Намира, че административният орган следва да вземе предвид писмото на ДАНС с рег. № М-6-1591/15.05.2024 г., с което е изразено становище, че жалбоподателят представлява заплаха за националната сигурност, но не е обвързан становището на ДАНС и следва да направи самостоятелна преценка на основанията по чл.45б ал.1 т.3 ЗУБ.

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата, като представя писмени бележки, в които се позовава на представено в съдебно заседание доказателство относно самоличността на жалбоподателя и обяснения относно пребиваването му от 2013 г. насам.

Ответникът - Председателят на ДАБ при МС се представлява от юрисконсулт, която оспорва жалбата като неоснователна. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли същата. Счита, че оспорваното решение на председателя на ДАБ при МС е постановено при спазване на процесуалните правила и материалния закон, доколкото е имало становище на ДАНС. В представените писмени бележки подчертава, че ЗУБ не предвижда максимален срок на задържането и продължителността му е обусловена от отпадане на основанията, по което е разпоредено, което включва и преценка дали лицето представлява заплаха за националната сигурност, което е правомощие на ДАНС. Отбелязва, че съгласно чл. 9§5 от Директива 2013/33/ЕС задържането се преразглежда от съдебен орган през разумни интервали от време служебно и/или по искане на съответния кандидат, която норма съответства на чл.45г ал.2 ЗУБ и произнасянето в случая е в резултат на тази разпоредба.

Административен съд София град, I отделение, 21-ви състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбоподателят е подал молба за международна закрила вх. N РД 09-2252/23.11.2021г., като с решение № 4336/25.05.2022г. на Председателя на ДАБ при МС е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. Издаденият акт е обжалван, като с решение №1046/20.02.2023г. АССГ отхвърля жалбата. С Решение 8945/27.09.2023г. на ВАС делото е върнато за нова разглеждане на АССГ. С решение №226/09.01.2024г на АССГ решение № 4336/25.05.2022г. на Председателя на ДАБ при МС е отменено и преписката е върната за ново разглеждане от административния орган. С решение №7317/28.06.2024г. на Председателя на ДАБ при МС е отказано на А. А. предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С решение №РПЗТ-38/23.11.2021г. на Председателя на ДАБ при М, на основание чл.45в ал.1 вр. чл.45 б ал.1 т.3 ЗУБ, с цел защита на националната сигурност, жалбоподателят е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанията или до окончателно приключване на производството за предоставяне на международна закрила. /л.412/

На 24.11.2021г жалбоподателят е настанен в СДВНЧ С., видно от приемателно-предавателен протокол /л.411/

С молба № ЦУ 15-293-2/13.11.2023г. жалбоподателят е поискал на основание чл.45г ал.3 ЗУБ преразглеждане на решение № РПЗТ-38/23.11.2021г.

Във връзка с така подадената молба на 07.11.2023г. е изпратено запитване до ДАНС, като с писмо рег. № М-24392/14.11.2023г. на ДАНС е постъпил отговор, че основанията за настаняване в помещение от затворен тип не е отпаднало.

С решение № РПЗТ-8/22.01.2024г. жалбоподателят е настанен в помещение от

затворен тип към РПЦ-С..

На 23.05.2024г. е подадена молба от жалбоподателя на основание чл.45г ал.3 от ЗУБ за преразглеждане на решение №РПЗТ-8/22.01.2024г. /л.15/

В тази връзка е постъпило мотивирано становище от ДАНС с рег. № М-6-1591 по описа на ДАНС, с което подробно са изложени съображения, че с оглед защита на националната сигурност и обществения ред, не е отпаднало основание за настаняване в затворен тип и че той попада в хипотезите на чл.10 ал.1 т.1 от Закона за чужденците в Република България и чл.4 ал.1 т.11 от ЗДАНС.

С решение № РПЗТ-35/30.05.2024г. на Председателя на ДАБ при МС е продължено настаняването на жалбоподателя в помещение от затворен тип РПЦ-С. на основание чл.45г ал.3 вр. чл.45в ал.1 вр. чл.45б ал.1 т.3 от ЗУБ.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата: Оспореният административен акт е връчен на жалбоподателя на 05.06.2024 г. срещу подпис. Жалбата, по която е образувано настоящото съдебно производство, от 13.06.2024 г., е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е постановено от компетентен орган какъвто е Председателят на ДАБ по чл. 45 г от ЗУБ. Същият е бил сезиран с молба за прекратяване на настаняването, но не са представени доказателства за отпаднали въз връзка със същото основания. Правилно с оглед направеното искане е била анализирана фактическата обстановка. Преценено е било изначалното основание за настаняване и влязлото в тази връзка решение на АССГ. С оглед изложеното обосновано е бил направен правният извод, че искането на лицето е неоснователно.

Съдът напълно споделя изложените от ответника фактически и правни основания. Настаняването е по чл. 45в, ал. 1, т. 3 от ЗУБ т. е. във връзка със становище на ДАНС за заплахата за националната сигурност и в посочената хипотеза не е обвързано със срок. В тази връзка съдът не споделя възраженията в жалбата относно срока на задържане. Безспорно е, че периодът на задържане от постановяване на първоначалното решение за настаняване на жалбоподателя в помещение от затворен тип до понастоящем, е значителен. Въпреки това, обаче, нито Директива 2013/33/ЕС /Директивата/, нито българското законодателство, което изцяло е транспонирано посочената директива, определят максимален срок на престоя в помещение от затворен тип. Съгласно чл.9 §1 от Директивата кандидатът се задържа единствено за възможно най-кратък срок и задържането продължава само докато са приложими основанията, предвидени в член 8, параграф 3. Разпоредбата на чл.8 §3 от Директивата предвижда, че кандидатът може да бъде задържан единствено- б. Д-когато това се налага с цел защита на националната сигурност или на обществения ред, какъвто е настоящият случай.

В закона няма максимален срок, подобно на настаняването в СДВНЧ по ЗЧРБ. Настаняването в посочената хипотеза е до отпадане на основанията - конкретното

основание е становището на ДАНС за заплахата за сигурността. Видно е, че е представено подробно становище от ДАНС с рег. № М-6-1591 по описа на ДАНС, с което е уведомила ДАБ при МС, че по отношение на А. А. не е отпадало основанието за настаняване в помещение от затворен тип.

Във връзка с гореизложеното - следва да се има предвид, че нормите свързани със сигурността са специални. Целта е да се защити националната сигурност, както и обществения интерес пред личността на оспорващия, който търпи подобни рестрикции вкл. и на свободата си на движение, на което се позовава. Преценката, която прави ДАНС е специална, неподлежаща на съдебен контрол.

Съгласно Решение на Съда на ЕС от 22 септември 2022г., постановено по дело С-159/21 е прието, че член 4, параграфи 1 и 2, член 10, параграфи 2 и 3, член 11, параграф 2 и член 45, параграф 3 от Директива 2013/32 във връзка с член 14, параграф 4, буква а) и член 17, параграф 1, буква г) от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила, трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която когато органи със специализирани функции, свързани с националната сигурност, са констатирани с немотивирано становище, че дадено лице представлява заплахата за тази сигурност, решаващият орган е длъжен системно да отказва да предостави субсидиарна закрила на това лице или да отнема предоставената по-рано международна закрила на същото лице, като се основава на споменатото становище. Предвид решение на СЕС – от 22 септември 2022 г. по дело С-159/21г. на СЕС, следва да се приеме, че това становище е необходимо да е мотивирано. Производството по предоставяне, респ. отказ за предоставяне на международна закрила е свързано с производство за настаняване в помещение от затворен тип и в този смисъл може да се приеме, че изискването, което СЕС поставя за мотивираност на становището на ДАНС следва да бъде приложено и в настоящото производство. В случая, след запознаване със становището на ДАНС, следва извода, че то е мотивирано обстойно, ясно и подробно. ДАНС е специализиран орган, който е компетентен да извърши преценка дали кандидатът за международна закрила представлява заплахата за националната сигурност съгласно чл. 41, ал. 1, т. 1 от ЗДАНС и чл. 58, ал. 10 от ЗУБ, поради което и мотивираното становище на ДАНС е задължително и обвързващо за решаващия орган към ДАБ при МС. Същият е длъжен да настани лицето по чл. 45в, ал. 1, т. 3 от ЗУБ в помещение от затворен тип при наличието на становище за това от ДАНС и съответно постановяването на нов акт за прекратяването на настаняването може да се извърши само въз основа на друго становище в обратния смисъл. Практиката в тази връзка на съда е константна за характера на становището /в този смисъл е Решение № 1160 от 25.02.2019 г. по адм. дело № 11275/2018 г. на АССГ, Решение № 7793 от 20.12.2018 г. по адм. дело № 6889/2018 г. на АССГ, оставено в сила от ВАС с Решение № 48 от 16.09.2019 г. по адм. дело № С-8 от 2019 г. /. Съдът не споделя възраженията на процесуалния представител на жалбоподателя, че с дадените в съдебно заседание гласни доказателства-обяснения от страна на А. А., са оборени изводите на ДАНС, изложени в становището, тъй като обясненията на жалбоподателя са вътрешнопротиворечиви и сами по себе си не дават отговор на поставените въпроси. Отделно от това, съдът

внимателно подхожда към дадените обяснения, тъй като същите освен съдържащи гласни доказателства, са и средство за защита на жалбоподателя. Ето защо е необходимо при преценка на тяхната достоверност те да бъдат съпоставени с останалите доказателства по делото. В случая, липсват доказателства в подкрепа на изложеното от страна на А. А. в съдебно заседание на 25.07.2024г., поради и което съдът не ги кредитира. От друга страна, трябва да се има предвид, че информацията, събрана от ДАНС при изпълнение на специалните ѝ правомощия по закон – чл. 4, ал. 1 от ЗДАНС, е резултат от процедура, при която се извършват дейности по наблюдение, разкриване, противодействие, предотвратяване и пресичане на замислени, подготвени или осъществявани посегателства срещу националната сигурност – чл. 4, ал. 2 от ЗДАНС. Именно поради специфичния характер на информация, съдържаща данни касаещи националната сигурност, тя дори не може да бъде предоставяна в пълен обем на лица извън агенцията, включително на съда и страните по делото.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че решението е постановено от компетентен орган, в производство без допуснати съществени процесуални нарушения, с писмен и мотивиран акт, след обсъждане на конкретните обстоятелства и при правилно приложение на материално-правната норма на чл. 45 г, ал. 1 от ЗУБ, както и в съответствие с целта на закона, поради което жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

Водим от горното Административен съд София - град, I отделение, 21-ви състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата от 13.06.2024г. на А. А. А., гражданин на Кралство С. А., [дата на раждане] срещу Решение № РПЗТ-35/30.05.2024г. на Председателя на ДАБ при МС, с което е продължено настаняването му в помещение от затворен тип РПЦ-С. на основание чл.45г ал.3 вр. чл.45в ал.1 вр. чл.45б ал.1 т.3 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Решението е окончателно на основание чл.45г , ал. 4 от ЗУБ.

СЪДИЯ: